

МЕЧЕШКИЯТЪ КАПАНЪ!

18 ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ
НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
29 юни 1922 четвъртъкъ
СОФИЯ.

Тайна молитва!

(Прочетоха се темитѣ „Ползата отъ планинскитѣ върхове“, останалитѣ ще прочетете въ другитѣ четвъртъчни събрания).

Слѣдующия четвъртъкъ имате ли тема?—Не.

Вториятъ нѣтъ напишете нѣщо върху „Историята на житното зърно“. Кога се е появило на земята? Само за житното зърно кога се е появило и при какви условия. Има ли го в диво състояние или не? Трѣбва да помислите малко, има ли го въ диво състояние? (— Нѣма го). Защо го нѣма? Ще пишете идейно, нѣма да се разпилате да говорите за второстепенни нѣща. Само съ идеи, всичко, което кажете да бѣде изказано идейно, образно, пъкъ послѣ върху подробноститѣ. Научете се да говорите отрывисто. Окултниятъ ученикъ трѣбва да говори: гладенъ съмъ. А не — твърдѣ съмъ гладенъ, много съмъ гладенъ.—Гладенъ съмъ, жаденъ съмъ, ходм ми се на разходка. А туй — много ми се ходи, твърдѣ ми се ходи, ще ми бѣде приятно... това е за хората, които иматъ врѣме, които могатъ да разполагатъ съ изобилно врѣме. Послѣ, когато ви се зададе нѣкоя тема отъ окултно гледище ще характеризирате най-отличителната черта. Запимѣръ, за хлѣба, коя е

най-отличителната черта? За водата, коя е отличителната черта? За свѣтлината, коя е отличителната черта? На Любовта, коя е отличителната черта? На Мъдростта, коя е отличителната черта? Вие може да кажете много работи, но отличителната черта е само тази, която се проявява най-първо отъ всички, която изпъква, тя е отличителна. Отличителната черта е първата, която се проявява. Ако кажа: Коя бѣше отличителната черта на свѣта? Когато рече Богъ: „Да бѣде земята и небето“, какво казва Богъ послѣ? — Създаде свѣтлината, значи видимия свѣтъ. Отличителната черта на видимия свѣтъ, това е свѣтлината. Слѣдователно, коя е отличителната черта на свѣтлината? — Разкрива свѣта. Коя е отличителната черта на тъмнината? — закрива свѣта. То е отличително! А че свѣтлината това прави, онова прави, то сж второстепенни нѣща. Отличителното трѣбва да изпъкне въ ума ти. Послѣ, Любовта какво прави? Коя е отличителната черта на Любовта? Вие ще кажете; туй, онуй, много работи. Отличителната черта коя е? Може да кажете много работи, не бързайте да ги признаете, защото азъ ще кажа едно нѣщо, вие ще се считате обидени. Мислете! Коя е отличителната черта на Духа? Сега, може ли да кажемъ, че Богъ, Който съдържа всичко

въ себе си, може да се жертвува? Може ли вѣчното и безконечното да се жертвува! За кого ще се жертвува? Тѣй щото, като кажете — жертва — ще трѣбва да разбирате, каква е отличителната черта на жертвата. То е философски въпросъ. Казваме, Богъ се е жертвувалъ. Но отличителната черта на жертвата каква е? Отличителната черта на Безконечното е, че не иска да смаже най-нищожното! Богъ иска да даде и на най-нищожното този животъ, който Той има. И Богъ си спира и прѣдъ най-малката бубулечица да ѝ напреди нѣщо да мине. То е жертва заради Него. Той спира цѣлото движение за да мине една бубулечица. Не е ли жертва? То е едно усилие. Слѣдователно, нѣкой нѣтъ Богъ за насъ спира колата си. И ако не би спрѣлъ колата си, какво би останало отъ насъ? Бихме пропаднали, но Той често спира цѣлото движение, и често стѣлководията, нещастията въ свѣта произтичатъ, че Богъ е спрѣлъ своята каруца да мине нѣкоя бубулечица, и вие усѣщате сътресение. Азъ казвамъ: „Спрѣлъ е Богъ своята каруца за една бубулечица“. То е величието на Бога! А утрѣ заради васъ ще спрѣ. Законътъ е сѣмъ. Утрѣ е прѣдъ васъ, ще спрѣ своята кола да минете. То е велико нѣщо! Това сж разсѣждения за ума ви. Трѣбва да мислите!

Сега, отличителната черта на Любовта каква е? Вие ще кажете: отличителната черта на Любовта, това е жертвата. Но какъ ще разберешъ жертвата, когато самъ не се жертвувашъ? Може да говори за жертвата, онзи, който се е жертвувалъ. Не си се жертвувалъ, не разбирашъ жертвата. Сега да кажемъ — жертва — може да разбираме, приготвление за текъвъ единъ хубавъ обѣдъ, печена кокошка, тъй прѣсно заклана и опечена на перустия, зачервена. Слѣдъ туй направена хубава супа отъ краката ѝ. Добрѣ, слѣдъ туй, баница направена съ млѣко и яйца, съ сирене, послѣ, турено въ едно шише $1\frac{1}{2}$ кило 6 годишно вино. И ти, слѣдъ като си гладувалъ, и си очаквалъ на тази кокошка, дойде единъ твой приятелъ, три дена гладувалъ, и ако ти се откажешъ отъ яденето си, то е жертва! И това да ти причини една радостъ, че ти жертвувашъ кокошката и баницата и всичко, да бѣдешъ доволенъ като го гледашъ, че яде, туй го наричамъ до извѣстна степенъ жертва; споредъ нашето разбиране, туй, което се падаше на тебе да го дадешъ другиму. Потрѣбно е здрава мисль, т. е. свършенна мисль.

Сега, три трѣбва да бѣдатъ сѣжденията на окултния ученикъ за живата природа. Най-проститѣ сѣждения, тѣ сѣ слѣдующитѣ. Ако вие свършен-

нитѣ, да кажемъ, учители или ученици, поставитѣ въ едно свършенно училище, образцово училище, не сѣ ли всички нѣща прѣдвидени, по възможность програмата, прѣдметитѣ колко часа ще се занимавате, колко учители ще има, кот учители какви прѣдмети ще прѣподаватъ? И всѣки учителъ ще обясни прѣдмета си. Всичко е прѣдвидено. Ученикътъ щомъ влѣзе трѣбва да учи, не остава отъ негова страна, той да критикува онѣзи учебници, да каже: този учебникъ не струва, или онзи не струва. Въ едно евангелско училище прѣподава учителътъ по български езикъ. Излиза единъ ученикъ и казва: „Г-не, българскиятъ езикъ има толкова граматики, на Икономовъ тъй пише, на Иванъ Стояновъ тъй пише, на Тодоръ на Петко граматиката . . .“ Учителътъ му казва: „Слушай, какво пише Икономовъ за граматиката — незная, азъ искамъ да нишешъ ти по граматиката, която азъ прѣподавамъ въ класъ, а като излѣзнешъ вѣнъ отъ класа, може да вземешъ каквато искашъ“. Понеже ние сме въ училището на природата, трѣбва да употребимъ нейния езикъ, нищо повече! Единъ день, когато я надраснемъ, да излѣземъ изъ училището навѣнъ, тогава може да мислимъ, както искаме. Въ тази жива природа всичко е прѣдвидено. Да кажемъ, азъ ви задавамъ извѣстенъ

прѣдметъ — „планинскитѣ върхове“. Е, отличителната черта на единъ планински върхъ? Когато вие изостряте едно перо, защо го изостряте? Тѣй, да може да пишете по-хубаво. Защо си изостряте вашия моливъ? За да може да пишете. Защо изостряте вашия ножъ? За да може да режете. Да кажемъ отличителната черта на ножа коя е? Планински върхъ и долина това сж двѣ състояния вътрѣ въ природата. И в долините и в върховетѣ се събиратъ двѣ противоположни енергии. Слѣдователно, планините съставляватъ грѣбнака на земята, грѣбначниятъ стълбъ сж тѣ. Слѣдователно, нашата земя е дошла до положението на грѣбнака, затуй има планини. Едно врѣме е била меко тѣло, безъ планини. Било е врѣме, когато е била безъ планини. А сега е станала грѣбначна, и тогава рѣкитѣ съставятъ нейната артериална кръвъ. Артериална и венозна кръвъ, която тече и влиза прѣзъ грѣбнака и т. н. Сега може да кажете второстепенното, че планините иматъ грамадна енергия събрана, че духовете се събиратъ, всички тия нѣща сж вѣрни. Прѣзъ грѣбначния стълбъ има много нерви, които минаватъ, много възли, то е вѣрно; много клѣтки се съсредоточаватъ въ корубата на главата, съ милиони клѣтки сж събрани. Но тази коруба е създадена за кого? За музика

е създадена. Сега разбира се, онѣзи, които сж създали планините, тѣ сж имали цѣль. Цѣль сж имали. И въ историята на земята, ако ние речемъ геологически да я опишемъ, планините не сж създадени тѣй, както съврѣменните геолози описватъ. На всички върхове има нѣщо отличително, но не сж тѣй създадени. Сега, първата мисль ще се установи. Не е нашъ въпросъ да разгледаме всичкитѣ тайни на природата. Всѣка една задача, която ни се задава въ туй велико училище на природата, вие трѣбва да я разгадаваме. Поне половината отъ задачите, които ни се даватъ, трѣбва да ги разгадаваме. Като станете сутринъ, не е първиятъ въпросъ какво ще ядете и какво ще пиете. Затова казва Христосъ: Кой мисли така? — Само ученицитѣ. А ученицитѣ, които познаватъ природата, и които познаватъ Бога, тѣ нѣма да мислятъ за ядене. Добриятъ синъ и добрата дъщеря като стане сутринъ, ще иде при майка си, ще я цѣлуне и майката ще я цѣлуне. И синътъ ще направи сжщото. То е прѣдначението. Въ училището ще дойдатъ, това сж ученици, ще ги цѣлунатъ. И слѣдъ туй бащата и майката ще дадатъ разпореждане за училището, но прѣди запаятието ще дойде яденето. Вие, като станете сутринъ, веднага разрѣшавате единъ важенъ въпросъ: какво ще

правите прѣзъ деня? При баня си не отивате, при майка си не отивате, природата не познавате, и при това искате да бъдете ученици. Но трѣбва да познавате природата. Имате ли опрѣдѣлено мнѣние, като станете при кого трѣбва да идете? И като станете сутринъ, като се обърнете къмъ Бога, трѣбва да знаете, дали е горѣ. Вие не Го знаете кѣдѣ е. У себе си Го търсете! Не Го намирате у хората, не Го намирате въ природата, усъмните се. Не знаете ли отъ какво произтича туй схмѣние? Прѣдставете си, че азъ и вие сме въ двѣ съседни станции. Ние сме съединени съ телефони, телеграфи и други срѣдства за съобщение, но прѣдставете си, че прѣкъснатъ съобщенията на телеграфитѣ и телефонитѣ и ние ще се изолираме. Тогава ние съществуваме, безъ да се съобщаваме. Ако вие отпратите въ ума си една прѣстѣнна мисль, да кажемъ нѣкоя вечеръ вие си лягате, минала ви е нѣкоя прѣстѣнна мисль, но не сте я възпрѣли, станете сутринъ, не сте разположенъ, всички съобщения съ природата, съ Бога сж прѣкъснати. Чувствувате се неразположенъ. Може би вие да не сте неразположения, а нѣкой другъ съ лошитѣ си влияния ви е покварилъ. Ще бъде чудно, ако единъ великъ изворъ, нѣкое друго малко изворче го размяти. Ако ли си много пла-

тъкъ изворъ, и нѣкой може да ти повлияе съ своитѣ мисла да измѣни вървежа на живота ти, да те направи неспокоенъ, плитъкъ си. Но върното е, че ти вжтрѣ въ живота си, си допусналъ една мисль, която въ даденъ моментъ е прѣкъснала всичкитѣ съобщения. И като дойдатъ отъ невидимия свѣтъ на помощъ, защото и природата има свои служители, ще се минатъ часъ, два, може би 1—2 дена, докато турнатъ съобщението въ редъ, и вие ще имате едно приятно разположение на душата.

Та, у всинца ви трѣбва да се установи чрѣзъ изпита всѣкога да знаете коя е причината за вашето състояние. Имате извѣстно състояние. Трѣбва да знаете, туй състояние, което имате, къмъ коя категория спада? Къмъ физическо състояние, къмъ духовно или къмъ Божествено състояние. Азъ ще ви дамъ една категория сега между физическо състояние, духовно и божествено състояние. Сега, ако васъ ви зададатъ въпроса: кои състояния сж чисто физически? Физически състояния сж конкретнитѣ състояния. Тѣ сж ограничени състояния. Значи ограниченитѣ състояния, които имаме, това сж физически. И тѣ сж мимолѣтни: всѣкога едно физическо състояние бързо се мѣни. Много бързо се мѣнятъ физическитѣ състояния. Да кажемъ, вие

имате едно разположение, нали? Мислите че сте много търпеливъ човѣкъ. Вземете една малка игла и на най-деликатното мѣсто, забийте тази игла. Тя ще произведе една малка болка и веднага ще се промѣните, ще се промѣни състоянието ви. Въ този моментъ, ако вие владѣете себе си, тази игла не трѣбва да произведе нищо, да не се измѣни вашето състояние. Значи, тия състояния сж свързани съ прѣдметитѣ на земята, които постоянно се мѣнятъ. Да кажемъ, имате вие една брожка или имате единъ скъпоцѣненъ камѣкъ, вие обиквате този камѣкъ, по единъ день, другъ обикне вашия камѣкъ, задига го, измѣни се състоянието ви. Имате книга, която обичате, нѣкой великъ поетъ я е написалъ, тази е цѣнна книга. Дойде нѣмой, задига я, безпокои ви това. Но прѣдположете, че вие имате туй знание складирано въ вашия мозѣкъ, не може да ви се отнеме, вие сте по силенъ. Но дойде нѣкой, нанесе ви единъ ударъ, и тамъ ви наруши спокойствието, не може да отворите листата. Слѣдователно, трѣбва да достигнемъ до положението, при което, като виждаме, че нѣкой ще нанесе ударъ на главата ни, да можемъ ние, чрѣзъ своята мисль да спремъ този ударъ, веднага да парализираме неговото дѣйствиe. Ще каже нѣкой: „Дали е волята Божия да спираме нѣкого?“ Може да питате вие

кармически ли е да те удари нѣкой въ главата. Ако си глупавъ, да, може да те удари. Глупавиятъ всѣки день го биятъ. Умниятъ, като го биятъ, поумнява, а глупавиятъ, като го биятъ, оглупява. Ще кажете: Кармически законъ е да те удари нѣкой въ главата. Не, не е кармически законъ. Този ударъ може да дойде съзнателно или несъзнателно. Прѣдставете си, въ казанлъшко нѣкъдѣ, нѣкой си турилъ капанъ за мечки. Но на сутринта, отива и вижда, тамъ се хванало неговото магаре. Прѣдставете си, сега че вие сте пътникъ, минавате и побутвате този капанъ, и той ви хване. Ако вие не бѣхте толкова любопитенъ да се интересувате отъ този мечешки капанъ, щѣхте ли да се хванете въ капана? — Не.

Слѣдователно въ окултната школа, всѣкога прѣдупрѣждаватъ своитѣ ученици, че астралниятъ свѣтъ е пѣленъ само съ капани, мечешки капани, подъ видъ на хубави цвѣти, на хубави сокове, на хубави работи. И казва учительтъ: „Прѣзъ еди-кой си път нѣма да минавате, еди-кой си капанъ, еди-кой си книга, еди-кое си цвѣте ще ги гледате нѣма да ги бутате, нищо повече!“ А ние, свърѣменнитѣ хора казваме, че всичко трѣба да обходимъ, всичко трѣбва да опитае. Ако онзи ученикъ рече да изпита всички мечешки капани, ще види,

че е безполезно да ги изпита. Нпкаква цѣла нѣма да придобие. Сега тия мечешки капани се образуватъ и между васъ. Азъ ще ви кажа единъ день, сега нѣма, но приготвлявамъ една бѣседа за мечешкитѣ капани, които се образуватъ между васъ, и които всѣки день вие ги барате. И слѣдъ като ги барате, дохождатъ да ме питатъ, защо този капанъ е подложенъ? — Вие, като ученици не сте вървѣли по пѣтя си, нѣма да ме питате защо? Тѣзи капани сж за мечки. И отъ 20 год. азъ трѣбва да се разпирямъ все за мечешкитѣ капани. Еди-кой си защо е направил тази постѣпка? Защо е направилъ тази погрѣшка? Е хубаво, азъ разпирямъ, да ви кажа причината — защо е станала тази погрѣшка, какво ще се ползвате вие? Вие ми казвате, че Драганъ Стояновъ, мжъ на еди-кой си ѝ купилъ копринена рокля, но минавала една крава покрай нея, тя избѣгала и въ тела си скжсала роклята. И ме питате; За да си скжса роклята, какво прѣдзнаменование има това за нея? За хубаво ли е или не? Дали на врѣме, астрологическо е била направена тази рокля? Дали денѣтъ е билъ избранъ добъръ или лошъ, или вината е въ онзи търговецъ, отъ когото е взетъ плата, коя е причината? Хубаво, прѣдставете си, че азъ обясня, какво ще се ползвате вие? Един-

ственото нѣщо: Тази туркиня е била невнимателна. Тя е пѣтувала съ единъ кавалеръ, захласнала се е, кравата я бутнала въ тела и се скжсала роклята ѝ. То е едно обяснение. Сега, второто обяснение е, че тази туркиня я било страхъ отъ биволи, и, слѣдователно, случило се да излѣзнатъ биволи, крави насрѣща ѝ, и тя хуква да бѣга. И като прѣскочила тела, съдира си роклята. Третото положение: тази туркиня носила своята чанта съ пари, нѣкой ималъ нужда за пари, погва я, тя бѣга, и си скжсва роклята. Тѣ сж редъ причини. Коя отъ дѣя причини е съществена, която скжсала роклята ѝ? Сега, ще мислите. Не искамъ вие сега да мислите, че туй го давамъ за сравняването на вашата рокля. Не, принципътъ за обяснение е важенъ. Има много нѣща, които не трѣбва да ги обяснявамъ. За васъ окултнитѣ ученици важи да изучаваме изкуството да градимъ отлично. Да събаряме, това не е изкуство. Запримѣрь, отъ 20 години нясамъ, ако вие бихте дошли при менъ да ме попитате така: Учителю, азъ съмъ намислилъ да направя едно добро дѣло, дайте ми единъ най-хубавъ методъ, и азъ ще го направя! Ако вие бихте мислили тѣй: Учителю, азъ съмъ рѣшилъ да се примиря съ всички онѣзи, съ които съмъ въ конфликтъ, рѣшилъ съмъ, дайте ми най-добрата

методъ, и азъ ще го направя, безъ да ми мръдне окото! Учителю, азъ съмъ рѣшилъ да пожерекувамъ всякия имотъ за бѣднитѣ, дайте ми правила, азъ съмъ рѣшилъ това! Ако отъ 20 год. вне бихте ме запитали за тия нѣща! А сега, ще дойдатъ при менъ казватъ тѣй: „Г-нѣ Учителю, прѣдставете си тази сестра тамъ, миналия день, знаете ли какво направи?“ Е кткво направи? — „Не ми даде дума да говоря въ събраннето. Не само това но онзи день, като ме срѣщна не ме поздрави. Туй подоба ли на една християнка?“ Сега мислите ли, че туй е за обяснение? Азъ да седна сега, като адвокатинъ да обяснявамъ защо не ви е поздравила. Е, не нарочно го е направила, много захласната е била. „Какъ? Тя не трѣбва да бѣде захласната“. Ще кажемъ: Може да бѣде захласната. „Не, не, ти менъ като ме срѣща не трѣбва да бѣде захласната, при всѣки другъ случай ти може да бѣде захласната, но при менъ . . . “ Е, хукаво, питамъ сега, кой отъ насъ не е билъ захласнатъ? Все ще бѣде човѣкъ захласнатъ? Това сж мечи капани. Разбирате ли? Това сж мечи капани! И азъ нѣкой пѣтъ въ школата ще направя опитъ. Азъ ще ви направя единъ мечи капанъ, да видите, колко е смѣшно, какъ се заблуждаватъ хората. Рѣшете сега да направите едно отъ най-добритѣ

дѣла, непрѣмено, най-малко 10 мечи капани ще изпъкнатъ въ ума ви. Рѣшите да направите едно добро дѣло, ще се почешите, ще кажете: „Чакай да се понаямъ баница, че послѣ“. Вториятъ пѣтъ ще кажете: „Малко работа имамъ, това — онова“. И най-послѣ казвате: „За днесъ не може, но хайде утрѣ ще я направя“. Та когато вие като ученици влѣзете въ окултната школа, веднага въ ума ви ще започнатъ редъ противоположни дѣйствия, и трѣбва да разбирате тѣзи закони, за да се освободите отъ тѣхъ. Тѣ нѣма да се измѣнятъ. И може би, окултниятъ ученикъ е изложенъ нѣкой пѣтъ на голѣмо изкушение, на голѣми противоречия е изложенъ. Защо, и за какво, нѣма да го обѣснѣ. Изложенъ е, азъ само констатирамъ факта. Но туй излагане, ако той го използва, то е за добро. И за туй азъ онзи день ви казахъ, че като се намираме въ окултния пѣтъ, ние ще дѣйствуваме и послѣ ще мислимъ. Окултнитѣ ученици трѣбва да дѣйствуватъ, послѣ да мислятъ. Вънъ, въ свѣта, ще мислите, послѣ ще дѣйствувате. Едно отъ дветѣ: каквато и да е добра мисль, която дойде въ ума ти, и изпъкне като много отлична черта, направи я, безъ да се колебаешъ. Ако сутринъ, слѣдъ като станешъ, въ ума ти дойде една силна, добра мисль, и изпъкне като добра черта, направи я,

не се спирай прѣдъ никакви философии, не яжъ, не пий, направи това. Ако е изпъкнала, направете я. И слѣдъ като я направите, не отивайте да разтрѣбавате изъ махалата какво сте направили. Направете опити, вие ще мислите послѣ, а когато дойдатъ резултатитѣ, тогава ще разберете. Слѣдъ врѣме ще знаете какъ да го прѣдадете. Вие забѣлѣзали ли сте сутринъ, като станете, каква мисль имате най-първо? Направете сега първото наблюдение, Слѣдующето наблюдение. Щомъ се пробудите отъ първия сънь, отбѣлѣжете каква мисль е въ ума ви. Каквато мисль и да е, отбѣлѣжете си я въ една малка тетрадица. За една седмица това. За 7 дена отгорѣ забѣлѣжете си какви мисли ще имате, щомъ се пробудите отъ първия сънь, отбѣлѣжете си я, ще бждете строги: първата мисль може да е приятна, може да е неприятна. Ще констатирайте фактатѣй, както си е. Защото, като се събудите може да мислите за печена кокошка, макаръ да сте вегетерианецъ. Или да мислите, че имате 20,000 лв. Или може да бжде такава мисль въ ума ви: толкова врѣме вървя по този Божественъ пътъ, нищо не съмъ придобилъ, ха да трѣгна по широкия пътъ. Ще констатирайте мисльта конкретно. За 7 дена отъ горѣ, ако изникнатъ все хубави мисли

то е отраднo. Отрадно явление е. И областта, прѣзъ която минавате е отлична. Сега, вие очакватѣ, казвате: „Господъ да ни просвѣти нали?“ Но ако Богъ ви види отъ лѣвата страна, ще употреби единъ методъ, ако ви види отъ дѣсно ще употреби другъ методъ. Като ви види отъ лѣво, ще ви тури отъ дѣсно, ще ви тури отъ прѣдъ и тогава ще почне да ви говори. Ако не дойдете отъ лѣво къмъ дѣсната страна, и послѣ отъ прѣдъ, никога нѣма да ви говори Господъ. И азъ бихъ далъ на майкитѣ едно правило, нѣма да обяснявамъ окултния законъ. Най-първо, вземи дѣтето си тури го отъ лѣво, послѣ отъ дѣсно, пъкъ го прѣгърни; слѣдъ туй вземи го отъ прѣдъ, и послѣ го цѣлуни. Цѣлувката е вече Божествена. Като го цѣлунешъ ще започнешъ да му говоришъ. Сега, вие ще ме запитате, пакъ вашата философия, не може ли безъ да се туря отъ лѣво, и безъ на дѣсно? Направете опитъ! Това сж микроскопически опити. Защото, върху този опитъ: на лѣво и на дѣсно, ние ще произведемъ другъ опитъ. Сега, започнете съ дѣцата. Имате дѣщеря на 5, 10 год. турете я отъ лѣво, отъ дѣсно. И дѣтето, като речешъ да го туришъ отъ лѣво, да не каже: защо мамо? Да те слуша. Щомъ не те слуша, хичъ го не бутай. Бащата да направи същото съ своето дѣтенце раз-

бира се онѣзи, които иматъ дѣца, а които нѣматъ дѣца, и на тѣхъ да не остане хатъръ, ще намѣрите нѣкое бѣдно сираче, малко просяче, което да обичате; ще го намѣрите нѣкъдѣ, Ще идете въ нѣкой бѣденъ домъ, и ще го турите на лѣво, на дѣсно. Въ една седмица правете този опитъ. Идете въ нѣкое бѣдно сѣмейство, което ви се прави, и тамъ си направете опита. Туй естествено ще дойде. Сега, вие ще ми дадете друго възражение: Какво ще кажатъ хората заради менъ? Ако мислите какво ще кажатъ хората заради васъ, не ходете. Опитътъ, който ви давамъ, идете направете го, и нищо повече! Направете го макаръ и свѣтътъ да се обърне съ главата надолу! Тия дѣца, съ които ще направите опита, тѣ ще ви благодарятъ. Тѣ не сж имали сладка цѣлувка, никой не ги е обичалъ. И тѣ ще се чудятъ, какъ, отдѣ се намѣри такъвъ добъръ човѣкъ, да цѣлуне туй просяче. Ако философствувате, свободни сте, азъ давамъ пълна свобода, нека само онѣзи, го извършатъ, които могатъ по закона на Любовта и Мъдростта да го направятъ; които не могатъ, да не влизатъ въ изкушение, понеже си създаватъ ненужни неприятности. Ама какъ мислите, когато Господъ изпрати нѣкой великъ ангелъ при нѣкоя грѣшна душа да я утеши, какво трѣбва да сторятъ? И ангелитѣ

иматъ окултна школа, да полагатъ на такива грѣшници. Знаете ли какво е положението? Нѣкой свѣтия го пратятъ да се занимава съ нѣкой падналъ грѣшникъ. Ако сте вие коситѣ ще ви настрѣхнатъ нагорѣ. Ще кажете: „Какъ тѣй? Азъ въ туй мѣсто да се опороча“. А въ тѣхъ нѣма никакво колебание, казано — свършено! Но знаете ли какъвъ е законътъ? Щомъ се допре този духъ до васъ, веднага грѣховетѣ ви се отниматъ, изгарятъ въ този Божественъ огънь. И ако вие вѣрвате, този огънь ще се прѣдаде. Сега, ние, окултнитѣ ученици, не очакваме да станемъ светии. Ще се молимъ, ще правимъ опити да видимъ колко може да пзиѣнимъ закона. Запримѣръ проповѣдва се за щедростъ, трѣбва да се помага, но не знаешъ колко си щедъръ. Да кажемъ, че си единъ чиновникъ или търговецъ. имашъ 100,000 лева приходъ въ годината, станешъ, искашъ да покажешъ колко си щедъръ, кажешъ: „10,000 лв. давамъ“. Ама като идешъ до касата, поспрешъ се малко: Не е ли много? Ще кажешъ: 5000 лв. Послѣ кажешъ: „Не, на тия хора не имъ трѣбватъ 5,000 лв.“ — Хайде 2,500 лв. но и отъ тѣхъ тѣ нѣлатъ нужда. Е, 1000 лв! И тѣй, вие смаявате, отъ 10,000 лв. на 1000 лв. Тогава мислите ли, че ще бѣдете окултенъ ученикъ? Не! Въ братството знаятъ, че

отъ васъ нищо не става. Вие сте едно дърво за работа. Не бива! Казано веднажъ въ себе си 10,000 лева, на 10 парчета да станешъ но не отстъпвай на думата. Казано, речено, свършено! Не бързайте! Но кажешъ ли веднажъ, ще устоявашъ на думата си до край. Това е една отлична черта. И всѣки единъ ученикъ отъ васъ може ли така да постъпва? Не е въ многото, но туй, което ние общаемъ, трѣбва всѣкога да извършимъ. То е послушание. Защото, тази мисль е дошла отъ нѣкъдѣ, тя е дошла отъ Бога. Вие сте общали, и слѣдъ туй се колебаете, дали е отъ Бога.

Опитай я, ти като я опиташъ, ще я познаешъ отъ Бога ли е или не.

Тайна молитва!

